

Салават күпере

Игътибар! Бәйге дәвам итә!

Шүрәле малае Шүркә

Борын-борын заманда түгел, кичә дә түгел, иртәгә дә түгел... Кыскасы, бер мактанчык малай яшәгән ди. Исеме Шамил булган. «Мин болай да акыллы!» – дип, хәтта мәктәптәгә дәресләрен дә калдыра икән ди. «Укы! Акыллы булырсың!» – дигән аңа өлкәннәр. «Укымым! Мин болай да акыллы!» – дип җавап кайтарган малай. «Мәктәпкә йөр, дәресләреңне калдырма, өйгә укытучы биргән биремне яхшылап эшлә! Акыллы булырсың!» – дигәннәр аңа. «Дәресләрдән качам, өйгә бирелгән эшләренә эшләмим! Мин бит болай да акыллы!» – дигән малай.

Авыл кырыенда гына урман булган. Ул урманда бер Шүрәле малае яшәгән, аның исеме Шүркә булган. Менә шул Шүркә «Урман мәктәбе»ндә укый икән. Дәресләренә калдырмый, бик тырышып укый ди Шүркә. Тырышып укыгач, ул Габдулла Тукайның «Шүрәле» әкиятен дә яхшы белгән инде. Ә безнең надан, әмма мактанчык танышыбыз Шамил «Шүрәле» әкиятен дә укымаган, ди. Наман мактануын белә, ди. «Мин урманга барам да, Шүркәне койрыгыннан каптырам да, мөгезеннән тотам!» – ди, имеш.

Берзаман Шамилебез чынлап та урманга киткән. Шүркәне кызык итәргә уйлаган, ди ул.

Укучым!

Без әкиятне яздык, син аны үзеңчә дәвам ит. Иң яхшы әкиятләргә, иң уңышлы хатларның авторларына – бүләк-призлар!

Жюри өч авторның иң яхшы эшен сайлап алачак! Һәм өч кешегә дә компьютер бүләк итәчәк!

Димәк,

Беренче өч урынга - компьютер!

Бүләкләренә «Салават күпере» синең өеңә яки мәктәбеңә илтеп тапшырачак. Редакциягә үзеңнең килеп алырга мөмкинлегең булмаса инде әгәр...

Конкурстка йомгак киләсе 2009 елның апрель аенда ясалачак. Син ул хакта «Салават күпере» битләреннән укырсың.

Уңышлар сиңа!

«Салават күпере».

Шүркә белән очрашу

Берзаман Шамил чынлап та урманга киткән. Шүркәне кызык итәргә уйлаган ди ул.

Урман буйлап барганда, очраган ди аңа бүре. Шамил:

– Кем син, Шүрәле малаемы? – дип сораган.

– Мин – бүре, маңгаемда мөгез күренмидер бит? – дигән дә, тешләрен ыржайтып, көлеп җибәргән.

Шамил куркуыннан чабарга тотынган. Чаба торгач, Шамил агач башында чикләвек чыртлатып утыручы тиенне очраткан.

– Синме инде ул Шүрәле малае? – дип сораган Шамил тиеннән.

– Мин нинди Шүрәле малае булайым, көлдөрмә инде! Мәктәптә нәрсәгә генә өйрәтәләр соң сине? Мин – тиен!

Шамил аптырап тагын сукмак буйлап атлаган. Бара торгач, аңа Шүрәле малае очраган.

– Маңгаеңда мөгезең дә бар икән, син Шүрәле малаедыр инде. Бөтен кеше сине мактый: бик акыллы, тәртипле, мәктәптә бик тырышып укый, диләр. Мин урманга сине күрер өчен килдем, синең белән сөйләшсәм, аңлашасым килде. Син ни өчен мәктәпкә укырга йөрисең, без бит болай да акыллы, – дигән Шамил.

Шүрәле малае аны тыңлап торган да:

– Син нишләп үзеңне акыллы дип әйтәсең, үзең бөек шагыйребез Габдулла Тукайның «Шүрәле» исемле әкият-поэмасын да белмисең. Менә мәктәп нәрсәгә өйрәтә: «Белем – нур, белмәү – хур ул, дускаем», – дигән һәм Габдулла Тукайның «Шүрәле» поэмасын яттан сөйләгән.

Шамил шул көннән башлап мәктәпкә укырга бара башлаган. Барлык дәрестә дә катнашып, барысын да үзләштереп, тәртипле, үрнәк укучыга әверелгән.

Булат НИГЪМӘТУЛЛИН, 10 яшь.
Арча, Яңа Кенәр.

Илнар ХӘБИБУЛЛИН. Зәй, Чыбыклы.

Шүрәле малае Шүркә

Китә Шамил Шүркәне эзләп! Бара торгач, Шамил сөйләшкән тавышлар ишетә. Игътибар белән караса, үзләре кешегә охшаган, ләкин бөтен гәүдәләре йон белән капланган, маңгайларында сыңар мөгезе булган куркыныч жан ияләре утын кисеп ята икән. Шамил курыкса да бөтен кыюлыгын җыеп, болар янына килә:

– Кайсыгыз Шүркә була, әй, шыксыз жан ияләре? – ди.

Башкаларга караганда кечерәк мөгезле, кечерәк гәүдәле бер Шүрәле малае алга килеп чыга. Шүркә үзенең эти-әниләрәнә кышка ягарга утын әзерләшүен, урманда бер генә жан иясенең дә эшсез ятмаганын, укымыйча тик йөрмәгәнән сөйләп бирә. Шүркә Шамилгә үзләренә булышуын үтенә.

– Әйдәле, Шамил дус, көчебез җитмичә аптырап тора идек. Шушы юан бүрәнәне арбага салыш әле, – ди. Ә үзе бүрәнәнең ярыклы башын Шамилгә күрсәтә. Шамил, аны-моны уйлап тормыйча, ярыктан барып тота. Шүркә бүрәнәнең үз башындагы чөөн тартып та ала. Шамилнең кулы агач ярыгына кысылып кала.

Әй авырта Шамилнең куллары, әй кычкыра ул.

– Ычкынсам, тырышып укыр идем, укытучыларның сүзләрен тыңлар идем, – дип, әй елый Шамил.

Аның тавышына Шүрәлеләр җыела.

– Тукайның «Шүрәле» әкиятен дә укымыйча, Шүркәне кызык итеп булмый шул, әй, аңгыра, юләр малай! – дип көлә шүрәлеләр.

– Укымаганга былтыр, кычкыралармы быел? – ди Шүрәле малае Шүркә.

Урманга барып, Шүркәне койрыгыннан каптырам да, мөгезеннән тотам, дип мактанган Шамил Тукайның «Шүрәле» әкиятен белмәве аркасында көлкегә кала.

Раил ГАЛИЕВ, 11 яшь.
Арча, Ташкичү.

Нәфис ЗАРИПОВ, 12 яшь. Актаныш, Кыркаентүбә.

Адашкан шигырлар, Буталган рәсемнәр

Күрәсезме, шигырлар дә адашкан, рәсемнәр дә буталган.

Кайсы шигыр нинди рәсемгә туры килә? Туры килгән шигыр белән рәсем янындагы шакмакны берүк төскә буя.

Йомгак кебек йомшак ул,
Сыйпаганны ярата.
Ә үзе шундый усал
Тыкканнарга карата.

Рәсем ясый һәр бала,
Кулларында пумала.

Чабып китсә тыпырдап,
Тотармын димә кабат.
Кешеләрнең дуслы ул,
Ә исеме аның ...

Колагым шәп ишетә,
Иснә әйбәт сизәмен.
Хужам чакырса әгәр,
Бик тиз барып җитәрмен.

Зилә рәсемнәре

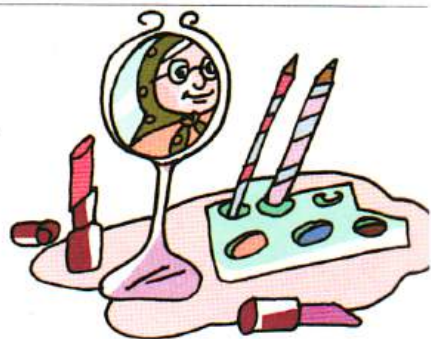

МӨЖӘНИТ

Табышмак әйтәм...

Жәй дә үсә, кыш та үсә,
Тамырлары – түбәндә.
Ул һәрвакыт югарыда,
Ә без аннан түбәндә.

(һеһ)

Керләр өстеннән үтә,
Шуннан... эше дә бетә.

(үтүк)

Чакырмыйм да, алмыйм да,
Бер адым да калмый да.
Ике, өч, күп тә була.
Тәрбиясез булсагыз,
Ул чүп-чар белән тула.

(кесе)

Бәреп-сугып йөртәләр,
Капкаларга кертәләр.

(Алка)

Башта күктә очып йөри,
Аннан жиргә елыша.
Тизрәк тотып калабыз, дип
Балалар жыелыша.

(кар)

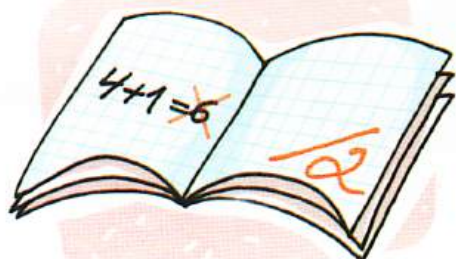

Барыбызга да килә ул:
Миңа да, Илшатка да.
Сыерга да, кәжәгә дә,
Тавыкка да, атка да.

(Юкы)

Яратмаса да алалар
Аны кайбер балалар.

(әл«2»)

Йөзәм, ләкин суда түгел,
Йөзәм сезнең өстә мин.
Шат чагында ап-ак булам,
Кайчак кара төстә мин.

(Болыт)

Рәшит ЯГЪФӘРОВ

Кем урлаган тарыны?

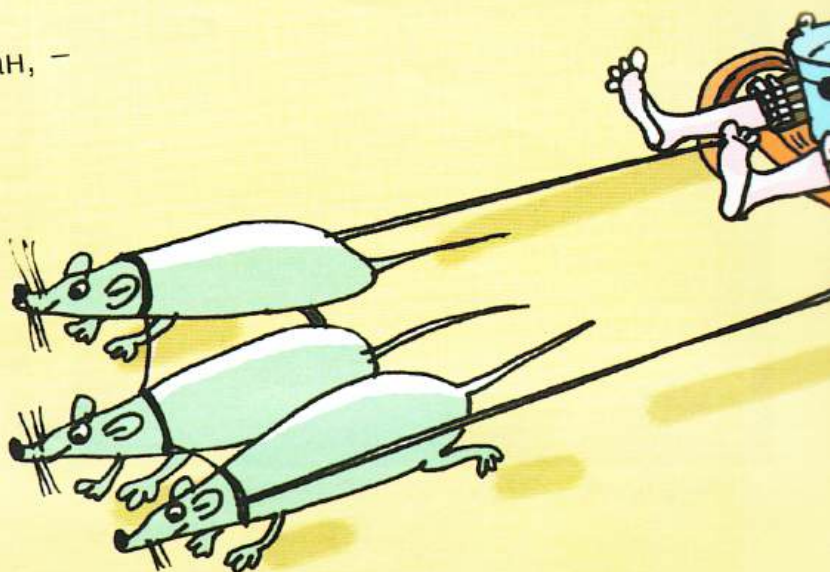
Борын заман бер әтәч
Башына кигән, ди, кәпәч.
Тубал аскан иңенә,
Киткән чәчү жиренә.
Чәчкән, ди, әтәч тары –
Ун гектарлап нибары.

Чебешләрен ияртеп,
Килеп житкән тавыгы.
Тавык жирне үлчәгән,
Чеби тары чүпләгән.
...Ярый, жәйләр дә үткән,
Көзләр дә килеп житкән.
Әтәч киткән басуга,
Урак тотып кулына.
Күп йөргән уңга-сулга –
Бер тары юк басуда.
«Китереп куй! – дип кычкырган, –
Әй, кем урды тарыны!
Кемнәр урлаган тарыны –
Ярылгыры карыны!»
Кем урлаган тарыны дип,
Шаккаткан, ди, тавыгы.
Яле, син дә уйлап кара –
Кем урлаган тарыны?

Бардым урманга

Шулай бер заман
Киттем урманга.
Күсе жигеп фурманга,
Жиләк-жимеш жыярга.
Килеп керсәм урманга –
Нәрсә генә юк анда.
Исем китте шул чакта –
Алма пешкән усакта.
Юкәдә пешкән жиләк,
Жыеп алдым бер күнәк.
Чыршыда үскән балан,
Имәндә пешкән банан.
Чаганда пешкән миләш,
Торалар тәлгәш-тәлгәш.
Шомырт пешкән зиректә,
Жыеп алдым чиләккә.
Элмә үскән... шундый зур,
Ботак саен помидор.
...Булдым шундый урманда,
Нәрсә генә юк анда,
Барсын төяп тубалга,
Кайтып киттем урманнан.
Чокыр саен сикәлтә,
Күсе артын сикертә,
Сибелеп калган бар жимеш.
Өйгә кайткач карасам,
Бер жимеш тө юк, имеш.

Рәссам Диләрә НӘҮРҮЗОВА

Журналыбызның 10 нчы санында (2007 ел) «Көз һәм Яз турында инша языгыз», – дигән идея. Журналханәгә килгән бихисап хатларның кайберләре белән танышыйк әле. Хат авторларына истәлекле бүләкләр юллыйбыз.

Шундый бүләкләрне түбәндәге укучыларыбызга да ирештерәбез:

Ләйсән Хәсәншина, Чулпан Гайнетдинова, Светлана Бохарина, Йолдыз Нуруллина, Ләйсән Галимжанова (Арча, Яңа Кишет), Чулпан Кирамова (Мөслим, 2 нче мәктәп).

Уңышлар телибез Сөзгә, дуслар!

Регина МӨХЕТДИНОВА, 8 яшь.
Чүпрәле, Иске Чүпрәле.

Яз белән Көз

Моннан күп еллар элек яшәгән, ди, булган, ди, бик дус ике кыз – Язбикә белән Көзбикә.

Язбикә үзенең гүзәллеге, жылылыгы белән бар дөньяны шаккатырган. Аны хәтта кояш үзе дә бик яраткан: көн дә, таң ату белән, жылы нурларын бүлек итеп җибәргән. Язбикәгә кошлар да бик сөенгәннәр: аның иңенә кунып, сандугачлар тәүге җырларын җырлаганнар. Ул узган җирләрдә энҗе чәчәкләр, умырзаялар калкып чыккан, агачлар бөрөгә күмелгән, ди.

Ә Көзбикә исә үзенең шаянлыгы белән дан тоткан. Ул тиктормас җилкәй, юеш болытлар белән бик дус булган. Алар һәрвакыт бергә уйнаганнар. Көзбикә бик юмарт булган, ди. Ул һәрбер җан иясенә алсу алмалар, татлы грушалар, бихисап күп җиләк-җимеш тараткан.

Нәфисә АТАДЖАНОВА.
Мөслим, 2 нче мәктәп.

Наилә һәм Наил ФӘЙЗРАХМАНОВЛАР,
8-9 яшь. Кукмара.

Камил ГАТИН, 8 яшь.
Кукмара, 2 нче мәктәп.

Мин көзне яратам

Һәрбер ел фасылы үзенә күрә матур, үзенә күрә искиткеч. Дүрт ел фасылы арасыннан мин көз айларын бигрәк тә яратам. Ни өчен көзне яратам соң? Көзгә агачларга сокланам мин. Нинди генә төскә керми бит алар! Көз үзенәң пумаласы белән агачларны сары, кызгылт-сары төскә буйый, ә агачларның үзенә нинди генә сусыл, тәмле җиләк-җимешләр элми ул. Агач төпләренә чикләвек коя, гөмбәләр утырта. Безнең аяк асларыбызга сары яфрак түшәргә дә онытмый әле ул. Яфрак яңгырларын яратам мин. Анда ниндидер серлелек бар. Көз ае агачларга утлы яктылык кундырса да, кайбер агачларның яфраklары коелырга ашыкмый. Алар усал җилләр чыкканын көтә. Без теләмәсәк тә, ул җилләр кошларны жылы якка куа. Ләкин без моңа борчылмыйбыз. Кошлар тиздән безгә ямьле язлар җиткәч әйләнеп кайтырлар...

Альмира ДӘҮЛӘТОВА, 11 яшь.
Саба, Сатыш.

Яз, яз, яз җитә...

Менә гөрләвекләре белән яз килә. Кояш балкый, ул өй түбәләрендәге карларны эретә, көмеш тамчылар тама, карлар эри. Алар суларга әйләнеп, елгаларны уяталар. Тау битләре дә кардан ачыла. Һәр җирдә яз сулышы бөркелә. Кояш нурларын көннән-көн күбрәк чәчә. Язгы жылы җил агачтагы яшь бөреләрне уята. Тиздән алар хуш исле яшел яфраклар ярырлар.

Рания ИШМОРАТОВА, 10 яшь.
Арча, Урта Сәрдә.

Алсу ГАЛИМЖАНОВА, 10 яшь.
Мөслим.

Җәнлекләр дә шатлана

Менә яз хәбәрчеләре – кара каргалар килеп, су буендагы биек талларга оя кордылар. Без сыерчыкларга оялар да ясап куйдык. Озакламый башка кошлар да кайтыр.

Яз килүенә хайваннар, җәнлекләр дә бик шат. Табигать җанлана, яшәрә. Кырларда язгы эшләр кайный. Көннәр жылынган саен, табигать көннән-көн гүзәлләнә бара.

Ләйсән ГАЛИМЖАНОВА.
Арча, Яңа Кишет.

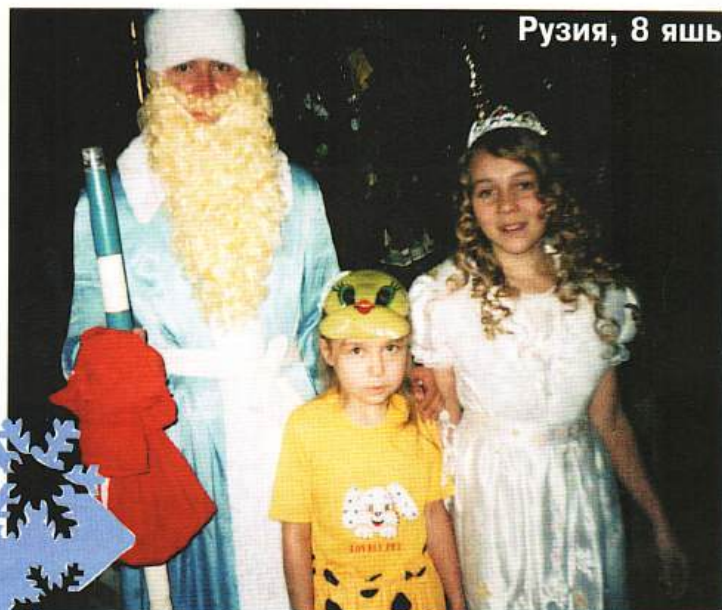

Мин
бит
бу?!

Марсель, 2 яшь 5 ай

– Буюм житми һич кенә –
Йөрөп китәсе идем,
«Ә» дигәнче Казанга
Барып житәсе идем!
Балтач, Таузар.

Рузия, 8 яшь

– Күреgez, мин быел тагын
Бер яшкә үстем менә:
Кыш бабай, Кар кызы белән
Сурәткә төштем менә!
Чүпрәле, Зур Чынлы.

Инзилә, 4 яшь

– Клавишларга бармак белән,
Йодрык белән баскалыйм...
Тизрәк кәнфит бирмәсәgez,
«Уйнавым»ны ташламыйм!
Чирмешән, Лашман.

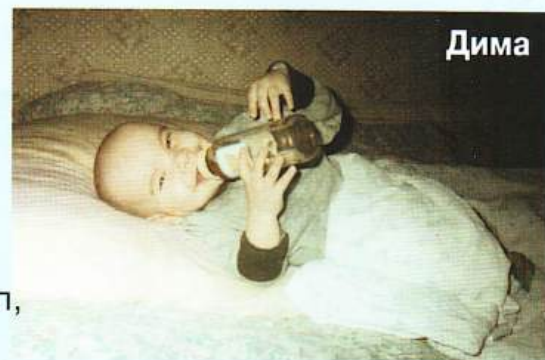

Эльмира, 10 яшь
Оля, 9 яшь

– Апаем, дим, апаем,
Жә, жылама, сөрт яшең!
Хәзер мәзәк сөйлимен –
Эч катканчы көләрсең...
Сарман.

– Иркәнләп, бик җайлап,
Шешәмне имеп ятам:
«Тамак тук» дип, сөөнөп,
Елмаеп-көлеп ятам!
Пермь, Барда.

Дима

Бүлат, 5 яшь

– Матур күлмәк кидем әле –
Бер үк күз тидермәгез...
Башны исәм – бантик төшә,
Башымны идермәгез!
Удмуртия, Камбарка, Кама.

– Бәбкәләрем минем янга
Жыйналдылар бүген дә...
«Пип-пип-пип!» – дим, шигыр сөйлим
Мин дә кошлар телендә.

Түбән Кама.

Рузанна, 4 яшь

Рамил, 3 яшь 6 ай

– Роза гөле, роза гөле –
Бакчабызның бизәгә...
Сине уйлап, җанкисәгем,
Өзелә бит үзәгем.

Казан.

– Дөньяга сокланып утырам
Чәчәкләр арасында:
Ходаем, гомерләр бирсәңче
Мин – татар баласына!

Яр Чаллы.

Айгөл, 6 яшь
Алинә, 2 яшь 6 ай

Гүзәл, 5 яшь

– Тагы бер ел үтеп китте –
Калдырды ул истәлек:
Фотосурәتكә төштөк без,
Икәүләшәп, хисләнеп!
Кукмара, Вахит.

Бу матур рәсемнәрне 77 нче бакчада (Казан) тәрбияләнүчеләр ясаган.

Маша ЧАПЧИНА, 7 яшь.

Максат БЭЙРЭМГИЛЬДИЕВ, 6 яшь.

Алсу РӘХИМОВА, 6 яшь.

Настя ШАБАЛИНА, 5 яшь.

«Иске самавыр торбасы»

Журналыбызда (№ 10, 2007 ел) шагыйрь һәм язучы, Г.Тукай исемендәге Дәүләт бүләге иясе Гәрәй Рәхимнең «Иске самавыр торбасы» дигән мажаралы хикәятеннән бер өзек тәкъдим итеп, аның дәвамын язарга кушкан идек. Бик күп хатлар килде. Бу юлы без хикәятнең давамнарын журнал бит-

ләренә урнаштырып тормаска, ә бәлки авторларның исем-фамилияләрен генә күрсәтеп үтәргә һәм аларның барчасына да истәлекле бүләкләр жибәергә булдык. Менә алар – безнең актив авторларыбыз: Римма ШӘЕХОВА (Азнакай), Фәридә ХӘМӘТДИНОВА (Мөслим, Вәрәшбаш), Зөлфинә һәм Гөлфинә ГАЗИЗОВАЛАР (Сарман, Жәлил бистәсе), Ризидә ХӘМӘТДИНОВА (Кукмара), Газинур ЛАТЫЙПОВ, Сергей САМОЙЛОВ, Гөлшат БАРИЕВА, Алсу ӘХМӘДУЛЛИНА, Динар ГОРЛАНОВ, Эльвира АТНАЛИНА (һәммәсе дә Мөслимдәге 2 нче мәктәптән, укытучылары – Гөлназ Фәнис кызы Гайнетдинова).

Нияз мәзәкләре

Нияз әйтә...

- Мин үскәч безнең өйдә ике әти була – мин, аннары минем әти...
- Мин кем булам соң, улым? – дип сорый бабасы.
- Син, бабай, гел бабай буласың, – ди Нияз.

Ниязның уянуы

Иртә. Нияз караватында утыра. Уянган инде ул, күзләре генә ачылып җитмәгән. «Юндырыгыз әле күзләремне, тизрәк ачылсыннар!» – дип кычкыра ул бабасы белән дәү әнисенә.

Нияз ашка бара

Ниязның дәү әнисе Коръян ашына барырга җыена. Ниязның да аның белән барасы килә. «Әппәр иткән әбиләр янына барам. Алдырыгыз инде минем тәһарәтемне. Бирегез инде матур киёмнәрем белән түбәтәемне», – дип, бер адым да калмыйча, әнисе белән дәү әнисе артыннан ияреп йөри.

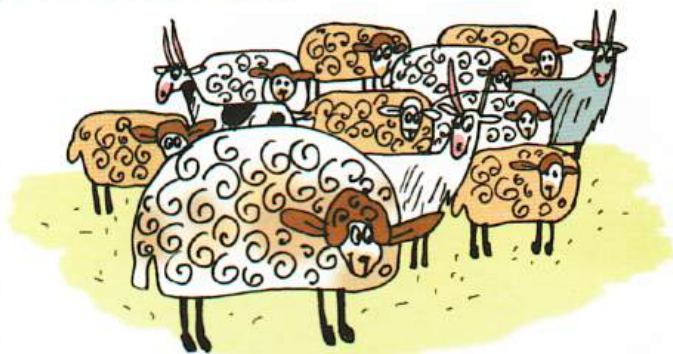
Нияз әнисен көтә

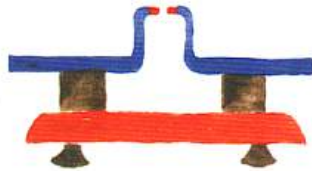
Ниязның әнисе бәби тудыру йортында эшли. Аның эштән кайтуын Нияз, тәрәзәдән карап, көтеп тора. Әнисе озаграк торса: «Әни безгә алып кайтырга бәби сайлайдыр инде», – дип әйтеп куя.

Нияз ник йокламый?

Өйдә утлар сүнгән. Нияз гына йокламый. «Дәү әни, син миңа күп кәжәле, күп сарыклы озын әкият сөйләп кара әле. Алайса күзләремнең йомыласылары килми», – ди ул дәү әнисенә.

Нияз мәзәкләрен Земфира апагыз
ГЫЙЛЬМЕТДИНОВА сөйләде.

Әйт әле, бу ике әйбер
бер-берсенә кайсы
яклары белән охшаган?
Һәм кай яклары белән
аерыла болар?

Яшь
тикшерүчегә
ярдәм ит:
бу эзне кем
калдырган?

Абый

Бабай

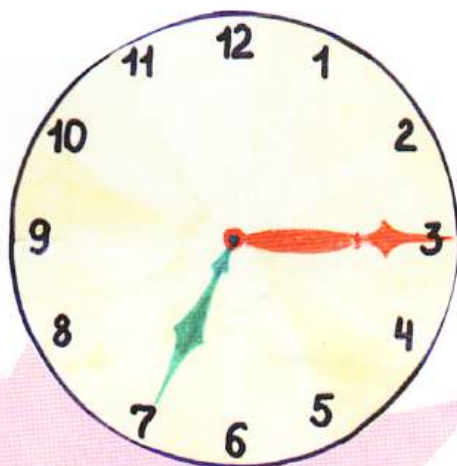
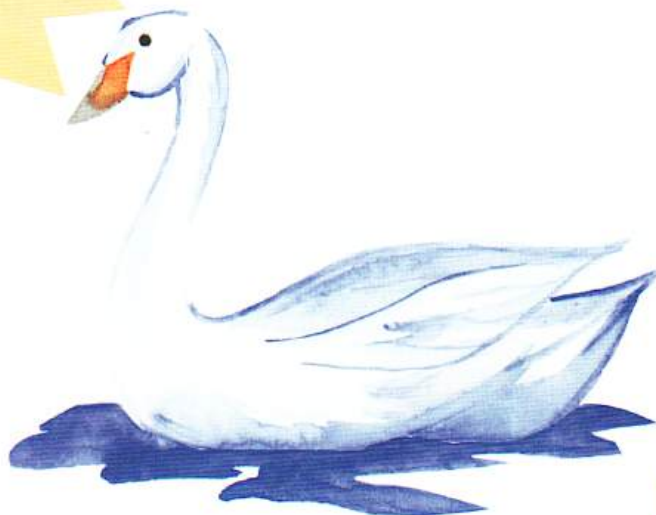
Әти

Күрше

Кайсы яхшырак
оча:
тавыкмы,
аккошмы?

Наилә оенә кайтканда
сәгатьнең теле – 7 дә,
минут күрсәтә торган тел –
3 өстендә иде. Наилә оенә
сәгать ничөдә
кайткан?

Дускай! Казандагы 141 нче мәктәп укучылары ясаган
рәсемнәр синең күңелеңә хуш килер дип ышанабыз.

Ксюша ГРЕБЕНЩИКОВА, 12 яшь.

Ангелина ЕГОРОВА, 10 яшь.

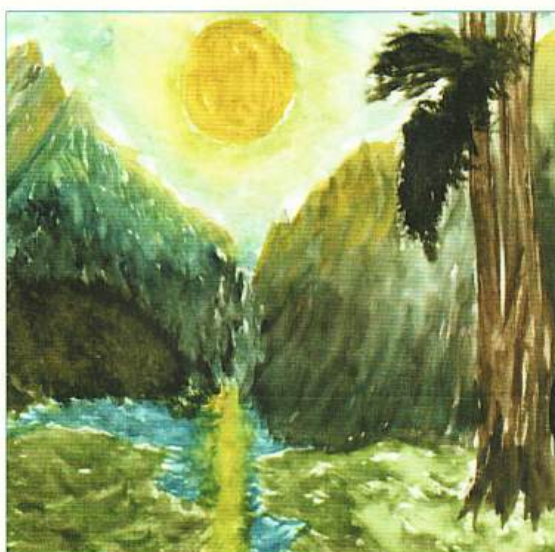
Айгөл ШӘМСЕТДИНОВА, 13 яшь.

КОЛОСОВА (исеме, яше күрсәтелмәгән).

Лилия МИРГАЗИЗОВА, 12 яшь.

Катя КНАЙНОВА, 13 яшь.

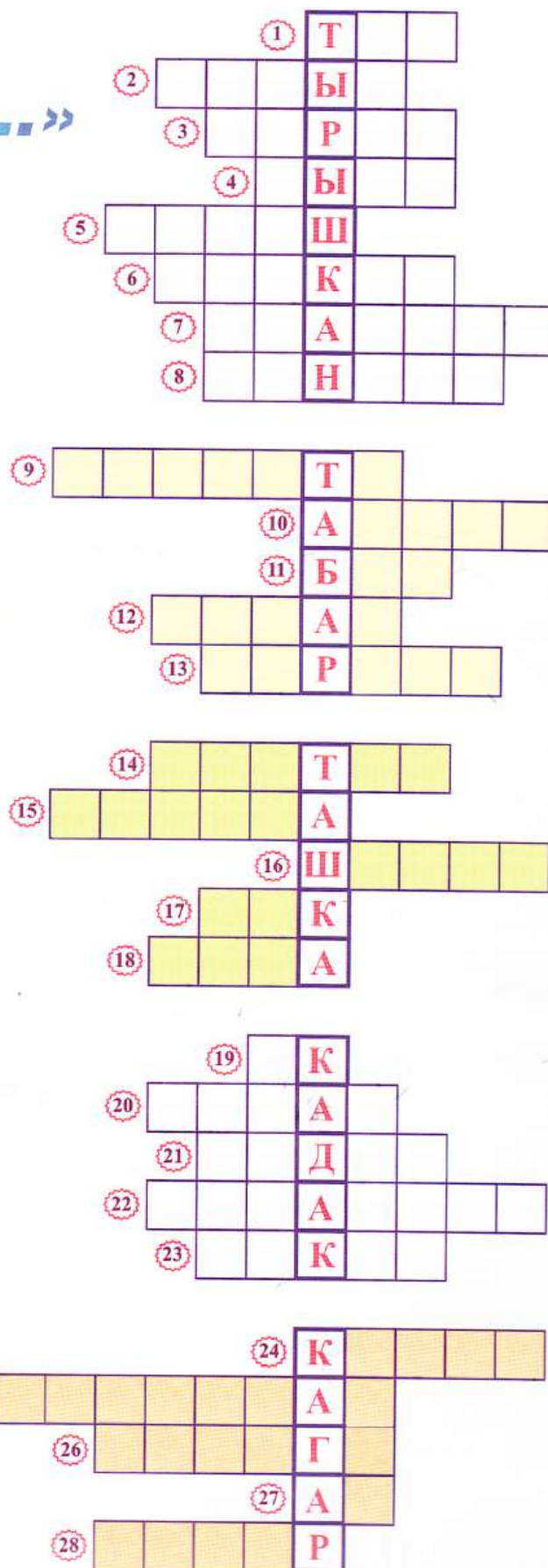
Лиза КАЛИНИНА, 11 яшь.

Башваткыч

«Тырышкан табар...»

1. Миннән дә биегрәк сикерә.
2. Күтәрәп була, ыргытып булмый.
3. Малай су анасының нәрсәсен урлый?
4. Артында себерке, алдында сәнәк.
5. Татар халкының яраткан ризыгы.
6. Песинең дошманы.
7. Балык һәм шәһәр исеме.
8. Караңгыда нәрсә кирәк?
9. Бер туп йөз кат күлмәк кигән.
10. Бушка килә, акча түләп кенә китә.
11. Бер бүкәндә жиде тишек.
12. Өрми, тешләми, өйгә кертми.
13. Урман сарыгы (Г.Тукайча).
14. Беләм бирә торган урын.
15. Укырга өйрәтә торган китап.
16. Армый-талмый, кеше артыннан калмый.
17. Иртән туа, кояш чыккач югала.
18. Армый-талмый, трактор артыннан калмый.
19. Ике хәрефле елга.
20. Балык.
21. Авызы юк, теле юк – сөйли.
22. Авылда иң зур бәйрәм.
23. Ике тау арасы.
24. Бакчада үсүче «туп».
25. Башны ваттыра – җавап таптыра.
26. Нәрсәне җирдән алып булмый.
27. Йока чүлмәге (ерткыч хайван).
28. Батырны нәрсәдән ясыйлар.

Төзедә: 6 яшьлек Булат БАҢАУТДИНОВ
(Казан), әтисе ярдәм итте.

ИНГЛИЗЧЭ ДЭ ЯХШЫ БЕЛ

Hello, my name is Marat!
[Хэллоу, май нэйм из Марат]
Сәлам, минем исемем Марат!

This is Kamil. He is my friend.
[Вис из Камил. Хи из май фрэнд]
Бу – Камил. Ул минем дустым.

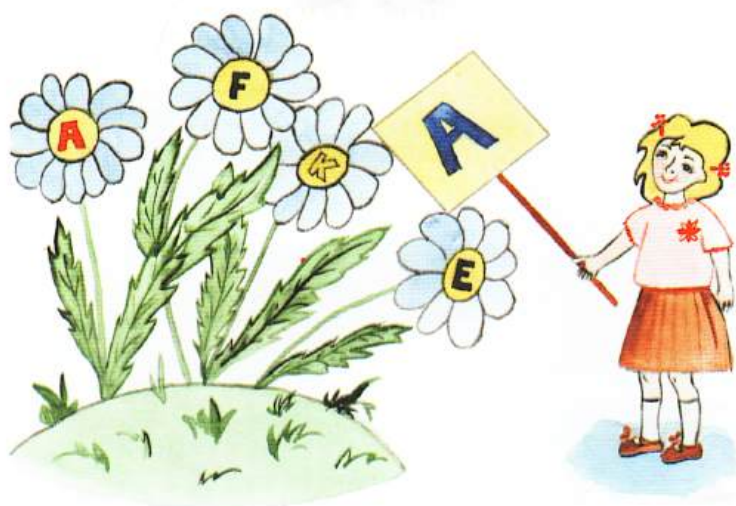
*БИРЕМ: Камил рәсем ясарга яра-
та. Менә хәзер дә нинди матур төнге
күренеш ясаган.*

*Шул рәсемдә ничә йолдыз бар
икәнән санап карыйк әле...*

This is Aliya. She is my sister.
[Вис из Алия. Ши из май систә]
Бу – Алия. Ул минем апам.

*БИРЕМ: Күрәсеңме, Алия сиңа
ниндидер хәрефне күрсәтеп тора.
Шуны чәчәкләр арасыннан табып,
нинди хәреф икәнән әйтеп бир. Ул
нинди төстә?*

ЗИЛӘ рәсемнәре

Саран бака

Борын заманда, бик матур зәңгәр күл буенда, бер бака яшәгән. Бик саран һәм комсыз булган ул. «Күлгә мин хужа, күл янына килмәгез», – дип барча су жәнлекләрен куа икән. Хәтта су эчәргә дә ирек бирми икән. Жәнлекләр аның комсызлыгыннан туеп, күлне ташлап китә башлаганнар. Тора-бара комсыз бака беръялгызы яшәп калган. «Бак-ка-ка, бак-ка-ка, бу сулар ми-неке генә», – дип кычкыра икән.

Көннәрдән бер көнне, күл янына килеп, бер нәни йомран баласы су эчә башлаган. Бака жи-керенергә тотынган:

– Бу минем су, бер тамчысын да эчәргә рөхсәт юк, – дип йомранны куа икән. Йомран баласы китәргә теләмәгән, ә бака, суын жәлләп, йомран баласына бирмәс өчен, үзе комсызланып эчәргә тотынган. Эчкән дә эчкән, эчкән дә эчкән. Үзе ка-бара да кабара икән. Кабарган, кабарган да бака шартлаган. Күлдән киткән жәнлекләр әкрән-әк-рән кире кайта башлаганнар. Хәзер барчасы дус һәм тату яшиләр икән.

Алмаз ШӘКЕРТЖАНОВ, 11 яшь.
Кукмара, 4 нче урта мәктәп.

Мөхәммәт ЛОТФУЛЛИН, 6 яшь,
Казан, 77 нче балалар бакчасы.

Салават күпере

2(215) — 2008

ТАТМЕДИА

ЖУРНАЛНЫ ГАМӨЛГӘ КУЮЧЫ:
«ТАТМЕДИА» АЧЫК АКЦИОНЕРЛЫК
ЖӨМГҮЯТЕ.
Журнал 1990 елның март аеннан
бирле чыга.

УЧРЕДИТЕЛЬ: ОАО «ТАТМЕДИА».
Журнал основан в 1990 году.
На татарском языке.

Татарстан Республикасы Мәгълумат
һәм матбугат министрлыгы тарафыннан
96 нчы номер белән теркәлде.

Баш мөхәррир
Зиннур ХӘСНИЯР

Баш мөхәррир
урынбасары
Вакыйф НУРИЕВ

Баш мөхәррир
урынбасары
Нәфис ИСХАКОВ

Жаваплы сәркатип
Ләбиб ЛЕРОН

Бизәлеш мөхәррире
Фәрит МУЛЛАХМӨТ

Компьютер дизайны
Мәнирә КУЗИЕВА

Исәп-хисап бүлеге
Рәмзия САЛИХ

Тышлыкта Светлана ПРИВИНА
рәсемнәре.

Мәктәпкәчә яшътөгә һәм кәчә яшътөгә
мәктәп балалары өчен.

Адрес редакции:
420012 г. Казань, ул. Муштары, 14.
E-mail: salavatkupere@mail.ru

«Салават күпере» журналының
компьютер үзөгәндә жыелды
һәм төсләргә бүленде.

«Идел-Пресс» ААҖ.

Казан, Декабристлар урамы, 2 нче йорт.
Производствого бирәлдә 26.02.2008 ел.
Басарга кул куелды 26.02.2008 ел.
Кәгазь форматы 60х90 1/8.
Гарнитура – Прагматика.

Офсет ысулы белән басыла.
Тираж 11598 данә, Заказ Т-150.

Саннь өзерләүчеләр:

З.Хәснийр, В.Нуриев, Л.Лерон,
Ф.Муллахмәт, М.Галиев, Н.Шаһиев,
З.Вакказова, Г.Сабирова.

Без йөрмибез
Жилләр куып –
Без йөрибез
Чаңгы шуып!

Кирәк түгел
Таяклар да –
Тимераяк
Аякларда!

